

9. Po šieste Všeobecný súd nesprávne odmietol tvrdenie odvolateľa spočívajúce v tom, že jeho právo vlastníť majetok bolo narušené a že konanie spôsobom, akým sa uplatňuje voči jeho osobe, je nedôvodné a neprimerané.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 194/2008 z 25. februára 2008, ktorým sa obnovujú a posilňujú reštriktívne opatrenia voči Barme/Mjanmarsku, a ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 817/2006 (Ú. v. EÚ L 66, s. 1.).

Žaloba podaná 29. júla 2010 — Európska komisia/Fínska republika

(Vec C-380/10)

(2010/C 260/16)

Jazyk konania: švédčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: A. Alcover San Pedro a K. Nyberg, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Fínska republika

Návrhy žalobkyne

- určiť, že Fínska republika, pokiaľ ide o provinciu Ålandy, si tým, že neprijala všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2007/2/ES ⁽¹⁾ zo 14. marca 2007, ktorou sa zriaďuje Infraštruktúra pre priestorové informácie v Európskom spoločenstve (INSPIRE), alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z tejto smernice,

- zaviazat Fínsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice uplynula 14. mája 2009.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 108, 2007, s. 1.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supreme Court (Írsko) 6. augusta 2010 — J. McB./L.E.

(Vec C-400/10)

(2010/C 260/17)

Jazyk konania: angličtina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supreme Court, Írsko

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Odvolať: J. McB.

Odporkyňa: L.E.

Prejudiciálna otázka

Bráni nariadenie Rady (ES) č. 2201/2003 ⁽¹⁾ z 27. novembra 2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 ⁽²⁾, vykladané v súlade s článkom 7 Charty základných práv Európskej únie alebo inak, členskému štátu v tom, aby vo svojom právnom poriadku stanovil požiadavku, že otcovi dieťaťa, ktorý nie je manželom matky, musí byť dieťa zverené do osobnej starostlivosti rozhodnutím príslušného súdu, aby mal „opatrovnícke právo“, v dôsledku ktorého je premiestnenie tohto dieťaťa zo štátu jeho obvyklého pobytu neoprávnené na účely článku 2 bodu 11 tohto nariadenia?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000 (Ú. v. EÚ L 338, s. 1; Mm. vyd. 19/006, s. 243).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1347/2000 z 29. mája 2000 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností k spoločným deťom manželov (Ú. v. EÚ L 160, s. 19; Mm. vyd. 19/001, s. 209).